

Δ 5

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙ-
ΚΟΝ ΚΛΗΡΟΝ, ΤΕ ΚΑΙ ΛΑΟΝ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

—
1872.

673

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ

ΚΛΗΡΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΛΑΟΝ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΟΙΜΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰ-
κουμενικὸς Πατριάρχης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν ἀπὸ τὰ πρῶτα πνευματικὰ χρέη τῆς κοι-
νῆς τῶν Ὁρθοδόξων Μητρὸς Ἐκκλησίας, τὸ ὁ-
ποῖον εἰς πᾶσαν σπουδαίαν περίστασιν ἐνήργησε
μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν, εἶναι καὶ τὸ νὰ συμβου-
λεύῃ, νὰ ὁδηγῇ καὶ νὰ φωτίζῃ τὰ πνευματικὰ αὐ-
τῆς τέκνα, ὅσάκις κινδυνεύουσι νὰ πλανηθῶσιν ἀ-
πὸ τὸν δρόμον τῆς ψυχικῆς των σωτηρίας, καὶ νὰ
προσφρουσῶσιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ
Χριστοῦ.

Τοιοῦτος φοβερὸς κίνδυνος ἐπικρέμαται σήμε-
ρον. εἰς μερίδα τινὰ τοῦ εὐσεβοῦς Βουλγαρικῶ

λαοῦ· ἡ δὲ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία τρέφει μητρικῶς ἀγάπην εἰς ὅλα τὰ τέκνα της, καὶ δὲν διακρίνει ἐθνικότητας, ἀλλὰ θεωρεῖ ἐξίσου ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, λέγοντα· « οὐκ ἐνὶ Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἑλληνὶ οὐκ ἐνὶ δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ » (Γαλ. γ', 28), ἔχει χρέος εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ἀνοίξῃ τὰ ὄμματα τοῦ εὐσεβοῦς Βουλγαρικοῦ λαοῦ, καὶ νὰ δείξῃ τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν σπρώχνουν καὶ τὸν ὀδηγοῦσιν ἄνθρωποι, μηδὲν ἔχοντες ἱερὸν καὶ ὁσίον, ὡς ἐμπράκτως τὸ ἀπέδειξαν, καὶ οἱ ὁποῖοι, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἐργάζονται διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ λαοῦ τούτου, προετοιμάζουσι τὴν καταστροφὴν τῶν πατροπαραδότων αὐτοῦ Ὀρθοδόξων παραδόσεων.

Εἶναι γνωστὸν βεβαίως εἰς ὅλον τὸν εὐσεβεῆ Βουλγαρικὸν λαόν, ὅτι πρὸ δώδεκα ἡδὴ ἐτῶν ἐζητήθησαν διὰ μερικὰς ἐπαρχίας τῆς Βουλγαρίας Ἐκκλησιαστικὰ τινα προνόμια. Ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἑκτοτε λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, ἐπεμελήθη νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν· ἐπειδὴ δὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ ζητήματα ταῦτα δὲν ἦσαν εὐλόγα καὶ δὲν ἐσυμφώνουν οὔτε

μὲ τοὺς Κανόνας τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως, οὐτε μὲ τὰς ἀνέκαθεν διατάξεις, μὲ τὰς ὁποίας κυβερνᾶται τὸ Ὅρθόδοξον πλήρωμα, ἐφρόντισε πάντοτε νὰ εὐχαριστήσῃ μὲν τοὺς δικαίους πόθους τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ, νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ὅμως ἀπὸ ζητήματα, τὰ ὁποῖα θρησκευτικῶς ἦσαν παράνομα.

Ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα εἶδε μετ' ὀλίγον ὅτι οἱ ἀποπλανῶντες τὸν λαὸν δι' ἰδίου σκοποὺς δὲν ἐπείθοντο εἰς τὰς ὀρθὰς παραστάσεις αὐτῆς, καὶ ταχέως ἐγνώρισεν ὅτι δὲν εἰργάζοντο εἰλικρινῶς καὶ διὰ τὸ καλὸν τῶν Ὅρθόδοξων Βουλγάρων, ἀλλ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία ἐφέρετο μὲ μητρικὴν ἀγάπην καὶ ἐπιείκειαν, τόσον αὐτοὶ ἐγίνοντο ἀπειρητικώτεροι, καὶ καθ' ἡμέραν ἐπαρουσίαζον νέας προτάσεις, ἕως οὗ κατήντησαν εἰς ἀπαιτήσεις, αἱ ὁποῖαι πρῶτην φορὰν σήμερον φαίνονται γινόμεναι ἀπὸ Χριστιανούς, καὶ τὰς ὁποίας οἱ ἱεροὶ Κανόνες ῥητῶς ἀπαγορεύουσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἦτο ἐπόμενονον, δὲν παρεδέχετο τὰς ἀντικανονικὰς ταύτας ἀξιώσεις των, καὶ ἐπροσπάθει πάντοτε νὰ συμβιδάσῃ εἰρηνικῶς τὰ πράγματα, οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται μὲ περισσοτέραν θρασύτητα· ὑπεκίνησαν διαφοροὺς ἀταξίας εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐνήργησαν καταδιώξεις Ἀρχιερέων καὶ Ἱε-

ρέων, ἔσπρωξαν τὸν λαὸν εἰς διχόρους ταρχώδεις καὶ ἀτάκτους πράξεις, καὶ ἐν γένει, ἔκαμαν, ὅ, τι ἠμπόρεσαν, διὰ νὰ μὴ τελειώσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐρεθίσουν τὸν λαὸν καὶ νὰ ἀφαιρέσουν ἀπ' αὐτὸν τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν ἁγίαν ἡμῶν θρησκείαν, πρὸς τοὺς ὁμοπίστους ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς Ποιμένας του.

Μόλα ταῦτα ἡ Ἐκκλησία προσηνέχθη πάντοτε μὲ ἐπιείκειν καὶ ἀνοχὴν, ἐλπίζουσα ὅτι ἐπὶ τέλους ἤθελε φέρεи εἰς συναίσθησιν τοὺς ἀτακτοῦντας. Διὰ τοῦτο, καὶ ἀφοῦ ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἐν οἷς δυστυχῶς εὐρίσκονται καὶ τινες Ἀρχιερεῖς, ἔφθασαν εἰς φανεράν ἀποστασίαν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, αὕτη ἐξηκολούθει ἀκόμη νὰ σκέπτηται περὶ τῶν μέσων τοῦ νὰ συμβιβάσῃ τὰς ἀπειθήσεις τῶν μὲ τοὺς θείους Κανόνας. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν Παναγιώτατοι Πατριάρχαι ἔσπευσαν νὰ εὕρωσι τρόπον θεραπείας ἀνευ τῆς ἀθετήσεως τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας θεσμῶν καὶ Κανόνων, καὶ ἡμεῖς δὲ, ἅμα τῇ θείῳ ἐλέει τὸ τρίτον ἤδη ἐγκαταστάσει ἡμῶν ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον τοῦτον Οἰκουμενικὸν θρόνον, δὲν ἐπαύσαμεν προσπαθοῦντες καὶ διὰ νοθεσιῶν καὶ διὰ διχόρων νομίμων τρόπων, ἀκόμη καὶ διὰ παρακλήσεων, νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ πυθούμενον ἀποτέλεσμα.

Ἄλλὰ τελευταῖον ἀπεδείχθη πλέον σαφῶς ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπροσπάθουν νὰ κάμουν ἀδύνατον τὴν ἐπίτευξιν τοιοῦτου θεαρέστου σκοποῦ· διότι, ἐνῶ ἐξηκολούθουν αἱ σκέψεις αὗται καὶ διαπραγματεύσεις, δύο Ἀρχιερεῖς, οἱ ἄνευ Ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμένοντες: ἦτοι ὁ Φιλιππουπόλεως Πανάρετος καὶ ὁ Λοφτοῦ Ἰλαρίων, συμπαραλαβόντες καὶ τὴν καθηρημένον Ἰλαρίωνα, ἐτόλμησαν εἰς συμπλήρωσιν ὅλων τῶν προηγουμένων παρανομιῶν αὐτῶν, νὰ πράξωσι φρικτὸν καὶ ἀπαίσιον Ἐκκλησιαστικὸν ἄνοσιούργημα.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 5 Ἰανουαρίου, ὁ Λοφτοῦ Ἰλαρίων, παρουσιασθεὶς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα μεθ' ἑνὸς Ἱερέως καὶ δύο λαϊκῶν, ὧν ὁ εἰς ἐφημεριδογράφος, ἐζήτησε τὴν κανονικὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀδειαν ἵνα συλλειτουργήσῃ τὴν ἐπαύριον μετὰ τοῦ μνησθέντος Παναρέτου καὶ τοῦ καθηρημένου Ἰλαρίωνος.

Τὴν ἀδειαν ταύτην ἡ Ἐκκλησία, συμφώνως μὲ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ, πρὶν οἱ μὲν δύο ἀποστάται μετανοήσουν καὶ ἀνακαλέσουν τὸ ἑγγραφον τῆς ἀποστασίας των ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ δὲ τρίτος ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὴν συγχώρησιν ἀπὸ τὴν Σύνοδον, ἥτις τὸν ἐκάθηρε. Διὰ τοῦτο ὅχι μόνον δὲν τοῖς ἐδώκαμεν ἀδειαν, ἀλλὰ

καὶ ῥητῶς τοὺς ἀπηγορεύσαμεν νὰ μὴ λειτουργή-
σουν, ὑπομιμνήσκοντες εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπὶ
τούτῳ ἱεροὺς Κανόνας. Αὐτοὶ ὅμως, καταφρονή-
σαντες ἐν γνώσει καὶ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ
τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς Ἐκκλησίας, συνελειτουργ-
γησαν μετὰ τοῦ καθηρημένου Ἰλαρίωνος τὴν ἐ-
παύριον, ἑορτὴν τῶν ἁγίων Θεοφανείων, εἰς τὴν
ἐν Παλατιᾷ ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ἡμε-
τέραν Πατριαρχικὴν ἐνορίαν· τὴν δὲ ἀκόλουθον
ἡμέραν εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ Λοφτσοῦ Ἰλαρίων, λει-
τουργήσας αὐθις ἄνευ ἀδείας, προέβη εἰς χειρο-
τονίαν Διακόνου.

Οὐδεὶς Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς ἀγνοεῖ πόσον τὸ
ἐγκλημα τοῦτα εἶναι βαρὺ, καὶ πόσον βαρέως τι-
μωρεῖται ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας. Διὰ ταῦτα
ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀφ' ἑνὸς μὲν,
ἐφήρμοσε κατ' αὐτῶν τὰς διατάξεις τῶν ἱερῶν
Κανόνων, ἥτοι τοῦ ΙΕ'. τῆς Πρωτοδευτέρας, τοῦ
ΙΗ'. τῆς Δ'. Οἰκουμενικῆς, τοῦ ΛΔ'. τῆς Γ'. Οἰ-
κουμενικῆς, τοῦ ΙΑ'. τοῦ ΛΕ'. τοῦ ΙΓ'. καὶ τοῦ
ΚΗ'. Ἀποστολικοῦ, τοῦ ΛΖ'. καὶ τοῦ ΚΤ'. τῆς
ἑκτῆς Οἰκουμενικῆς, καὶ τοὺς μὲν δύο τῶν παρα-
νομησάντων, ἥτοι τὸν Φιλιππουπόλεως Πανάρε-
τον καὶ τὸν Λοφτσοῦ Ἰλαρίωνα ἐγύμνωσε τῆς τε
Ἀρχιερωσύνης καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ βαθμοῦ, ὡς
παραβάτας τῶν ἱερῶν θεσμῶν καὶ Κανόνων τῆς

Ἐκκλησίας, τὸν δὲ προκαθηρημένον Ἰλαρίωνα, ὅστις, ἀμεταμέλητος μείνας, κατεφρόνησε τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν, παντελεῖ ἀφορισμῷ καθυπέβαλεν, ἀποκόψασα ὅλως αὐτὸν, ὡς μέλος σεσηπὸς, τῆς ὀλομελείας τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος.

Ἀφ' ἐτέρου δὲ, ἐπειδὴ ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον πρὸς τὸν Θεάνθρωπον αὐτῆς θεμελιωτὴν διὰ τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ, ὅστις τῇ ἐνεπιστεύθη, ἀπαραίτητον καὶ ἱερὸν καθῆκον νομίζει ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν εὐσεβῆ καὶ Ὁρθόδοξον Βουλγαρικὸν Κληρὸν τε καὶ λαόν, καὶ νὰ φωτίσῃ αὐτὸν, διὰ νὰ μὴ ἀποπλανηθῇ ἀπὸ ἀνθρώπους παρανόμους.

Περιούσις λαὸς τοῦ Κυρίου! Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι σὲ ἀπατῶσι, λέγοντες πρὸς σέ, ὅτι σὲ διδάσκουσι τὴν πίστιν τῶν πατέρων μας, διότι αὐτοὶ κατεπάτησαν πᾶν ἱερὸν καὶ ὅσιον, καὶ ἐνέπαιξαν τὴν ἀγίαν ἡμῶν θρησκείαν. Σὲ ἀπατῶσι, λέγοντες ὅτι ἐργάζονται διὰ τὸ καλόν σου· διότι τί καλὸν δύναται νὰ περιμείνῃ τις ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι παρεβίχσαν τοὺς ὅρκους των καὶ ἐνέπαιξαν τὴν θρησκείαν των; τί θὰ ἐμποδίσῃ τοιοῦτους ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ νὰ παραβιάσουν πᾶν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν καθῆκον; Σὲ ἀπατῶσι, λέγοντες ὅτι ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία θέλει νὰ σὲ τυραννῇ καὶ νὰ σὲ πιέζῃ· ἡ Ἐκκλησία οὐδέ-

ποτε ἡρνήθη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τοῦ λαοῦ, ὃν ὁ Κύριος ἡμῶν ἔθηκεν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς ποιμαντορίαν. Ἐὰν δὲ δὲν παρεδέχθη ὅσα ἐζήτησαν οἱ ἐν ὀνόματί σου λαλοῦντες, τοῦτο προέρχεται, διότι αἱ προτάσεις αὐτῶν δὲν εἶχόν ποτε σκοπὸν τὸ ἰδικόν σου καλὸν καὶ τὴν πρόοδον, ἀλλὰ τὴν καταστροφὴν τῶν διατάξεων τῆς ὁμοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, καθὼς τὸ ἀπέδειξαν σαφῶς τὰ προηγούμενα ἀντικανονικὰ κινήματα αὐτῶν, καὶ πρὸ πάντων, ἡ τελευταία πράξις των. Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἡρνήθη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς αἰτήσεις, ὅσαι ἀποβλέπουν εἰς τὸ καλὸν σου καὶ τὴν πνευματικὴν σου πρόοδον, εἶναι καὶ σήμερον καὶ πάντοτε ἐτοίμη νὰ ἀκούσῃ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν σου, συμφῶνως μὲ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν εὐσεβέστατα! ἐνθυμήθητε ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ πίστις τῶν πατέρων σας, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία σᾶς ἐδίδαξε διὰ τῶν μεγάλων αὐτῆς ἱεροδιδασκάλων ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ἡ πίστις, τὴν ὁποίαν πάντες χρεωστοῦμεν νὰ φυλάττωμεν ἀμίαντον καὶ ἀπχρασάλευτον, καθὼς τὴν παρελάβομεν. Μὴ πιστεύετε ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, παρουσιαζόμενοι μὲ τὸ ὑποκρι-

τικὸν ὕψος ὅτι ἐργάζονται διὰ τὸ καλὸν σας, ζητοῦσι τὴν καταπάτησιν τῶν διατάξεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Μὴ δίδετε χαμμίαν ἀκρόασιν εἰς αὐτούς· διότι, καθὼς ἠπάτησαν τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἥτις τοὺς ἀνέδειξε ποιμένας λαοῦ, τοιοῦτοτρόπως ἐξαπατῶσι καὶ σᾶς· καθὼς ἐπρόδωκαν τοὺς ὅρκους των καὶ τὰς θρησκευτικὰς παραδόσεις, οὕτω προδίδουσι καὶ σᾶς, καὶ σᾶς ἀποπλανῶσιν.

Ἐνθυμήθητε τοὺς λόγους τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου, λέγοντος· «Καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω» (Γαλ. α', 8).

Μὴ πλησιάζητε πλέον τοὺς ἀνθρώπους τούτους, μὴ συκοινωνήσητε μετ' αὐτῶν, διότι ἁμαρτάνετε εἰς τὴν θρησκείαν σας, καὶ γίνεσθε συνένοχοι τοῦ ἀπαισίου ἁμαρτήματος αὐτῶν. Ἀπομακρύνθητε ἀπ' αὐτούς, καὶ διατηρήσατε τὰς διατάξεις τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐνθυμούμενοι ὅτι, ἐὰν δὲν φυλάξητε μέχρι κεραίας τὴν πατροπαράδοτον θρησκείαν σας, θέλετε δώσει λόγον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος διὰ στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· «Ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν» (Θεσσαλον. β'. 15).

Ἡ Ἐκκλησία ἐκτελεῖ τὸ καθήκόν της, δεικνύουσα εἰς πάντας ὑμᾶς, ἱερωμένους τε καὶ λαϊκοὺς, τὸν κρημνὸν καὶ τὸν ὀλεθρον, εἰς τὸν ὅποιον θέλουν νὰ σᾶς φέρουν ἄνθρωποι, μηδὲν ἔχοντες ἑλπὴν καὶ ὄσιον, καὶ οἱ ὅποιοι θὰ προσπαθήσουν βεβαίως καὶ πάλιν νὰ σᾶς ἀπατήσουν μὲ ψευδεῖς φήμας καὶ ὑποσχέσεις. Παρακαλεῖ δὲ τὸν Θεὸν τῶν φώτων καὶ τῆς εἰρήνης νὰ συνετίσῃ καὶ φωτίσῃ τὰς ψυχὰς πάντων ἡμῶν, διὰ νὰ παύσῃ τὸ μαστίζον τὴν Ἐκκλησίαν σκάνδαλον, πρὸς θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ δόξαν τοῦ ἁγίου ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπείρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.
ἀποσβ. Ἰανουαρίου ιη'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
καὶ εὐχέτης.

- † Ὁ Καισαρείας ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Ἐφέσου ΠΑΙΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Ἡρακλείας ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.
- † Ὁ Νικομηδείας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Νικαίας ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Χαλκηδόνος ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Δέρκων ΝΕΟΦΥΤΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Τορνόβου ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Διδυμοτείχου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Δράμας ἈΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Ἀγκύρας ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Ἀγχιάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Σωζουχαθουπόλεως ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

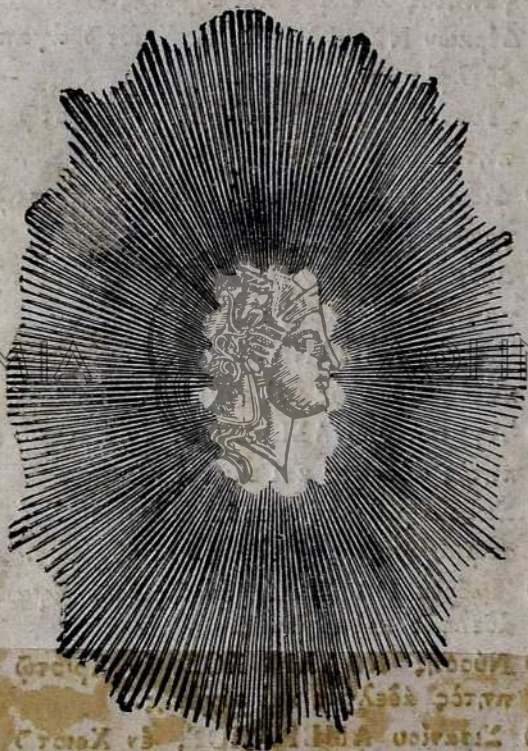
† Ὁ Ἰμβρου ΠΑΙΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Νύσσης ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Σισανίου ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

† Ὁ Χαλεπίου ΤΙΜΟΘΕΟΣ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ εὐχέτης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023151